

Warszawa, 14 października 1936 r.

URZĄD PATENTOWY

A24f 27/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 23650.

Kl. 44 b, 36.

Aktiebolaget Siefert & Fornander
(Kalmar, Szwecja).

Opakowanie do zapalek.

Zgłoszono 11 stycznia 1935 r.

Udzielono 6 sierpnia 1936 r.

Pierwszeństwo: 8 czerwca 1934 r. (Szwecja).

Wynalazek niniejszy dotyczy takiego opakowania do zapalek, w którym zapalki są umieszczone w otworach paska z materiału i przy wyciąganiu z opakowania zapalają się wskutek pocierania o powierzchnię zapałową. W takich opakowaniach do zapalek pasek papieru lub kartonu jest zaopatrzony w dwa równoległe szeregi otworów, a powierzchnie zapałowe znajdują się między temi szeregami lub zboku tego szeregu otworów, przez który łebki zapalek przechodzą naostatku przy wyciąganiu. Znane opakowania tego rodzaju posiadają pasek z otworami na zapalki, umieszczony w osłonie z metalu tak, że powierzchnie do pocierania są dociskane przez ścianki osłony do łebków zapalek z naciskiem potrzeb-

nym do zapalenia zapalki. W innych opakowaniach osiągnano potrzebny docisk za pomocą zacisków metalowych lub w ten sposób, że na opakowanie stosowano bardzo sztywny materiał, który w pewnych miejscach łączono za pomocą spinek metalowych. Jednak w tych opakowaniach nacisk na łebki zapalek jest nierównomierny i zapalenie nie jest pewne.

Opakowanie według wynalazku nie posiada powyższej wady, gdyż pasek materiału tworzy między temi dwoma szeregami otworów, przez które łebki zapalek przesuwają się przy wyjmowaniu naostatku, wąską spłaszczoną komorę, której wewnętrzna szerokość jest mniejsza, niż grubość łebków zapalek, a długość jest tak ma-

ła, że wskutek tego przy wyciąganiu zapal-ki, boczne ścianki tej komory wywierają na-cisk na łebki zapalek, potrzebny do pew-nego zapalenia. Najlepiej, gdy część paska materiału jest przy tym szeregu otworów, przez które łebki zapalek przechodzą na-ostatku, wygięta w kształcie litery U i swe-mi ramionami połączona pośrednio lub bez-pośrednio na całej swej szerokości z czę-ścią paska, znajdującą się najbliżej spła-szczonej komory. W ten sposób na wszyst-kie zapalaki jest wywierany jednakowy na-cisk bocznych ścianek. Ta zagięta część o-pakowania może być długa i zawinięta do-okola łebków zapalek, przyczem może być przymocowana do płaskich powierzchni po-zostałej części paska. W celu osiągnięcia większych płaszczyzn na reklamę oraz większej sztywności, można wygięty pasek z otworami na zapalaki umieścić w ze-wnętrznej, wygiętej w kształcie litery U osłonie tak, by łebki zapalek były otoczo-ne zagiętym końcem. Osłona może być rów-nież wspólna dla dwóch szeregów zapalek, przyczem każdy szereg posiada łebki w za-giętej części osłony. W tych przykładach wykonania pasek z otworami do zapalek może być wygięty w kształcie litery S i za-opatrzony w trzy szeregi otworów, w któ-rych pomieszcza się zapalaki. Długość spła-szczonej komory jest zależna od średnicy łebków zapalek, a im mniejszy jest ten roz-miar, tem pewniejsze jest zapalenie. Naj-lepiej, gdy ten rozmiar jest mniejszy niż czterokrotna grubość łebka zapalaki. Przez zastosowanie jednego lub kilku pasków z masą zapalową, umieszczonych luźno lub przyklejonych w spłaszczonej komorze, po-większa się jeszcze nacisk bocznych ścia-nek na łebki zapalek przy wyciąganiu ich.

Konieczność wywierania dodatkowego nacisku na ściankę w znanych opakowa-niach, zaopatrzoną w powierzchnię do po-cierania, była zależna od tego, że te bocz-ne ścianki wyginały się łatwo nazewnątrz, nawet przy użyciu grubego kartonu. Ko-

mora z powierzchnią do pocierania nie by-ła w znanych opakowaniach zamknięta za-pomocą oklejania lub w podobny sposób, wskutek czego jej ścianki mogły się rozsu-wać przy wyciąganiu zapalek. Zachowanie zawsze wielkiej przestrzeni między oby-dwoma szeregami otworów tłumaczy się tem, że chciano osiągnąć dobre prowadze-nie zapalek. Osiąga się to w opakowaniu według wynalazku, mimo małej odległości między otworami w ten sposób, że komora zawierająca powierzchnię do pocierania jest zamknięta, dzięki czemu osiąga się du-żą sztywność opakowania, a w niektórych przykładach wykonania przez zastosowa-nie trzech szeregów otworów. Stosując trzy szeregi otworów zapobiega się ewentualne-mu dosięgnięciu przez płomień zapalanej zapalaki zapalek pozostałych w opakowa-niu.

Rysunek przedstawia kilka przykładów wykonania opakowań do zapalek według wynalazku. Fig. 1, 2 i 3 przedstawiają trzy odmiany opakowań w widokach z boku; fig. 4 — czwartą odmianę wykonania w prze-kroju poprzecznym; fig. 5 — opakowanie rozplaszczzone z dwoma szeregami zapalek; fig. 6 — to samo opakowanie w stanie zło-żonym, a fig. 7 — podobne opakowanie w widoku z boku.

Zapalaki z drzewa lub z innego materia-łu, np. z tektury, kartonu lub stearyny są oznaczone na rysunku liczbą 1. Liczba 2 oznacza prostokątny pasek z kartonu lub papieru, którego jedna część jest wygięta w kształcie litery S. Pasek jest zaopatrzony na odcinkach 5, 6, 7, w szeregi otwo-rów, w których są umieszczone zapalaki w taki sposób, że ich łebki znajdują się naj-bliżej szeregu otworów odcinka 5. Według fig. 1, 2, 3, 5 i 6 opakowanie składa się z paska 2, który najlepiej jest wykonać z tektury lub kartonu, aczkolwiek można również stosować sztywny papier. Według fig. 4 i 7 natomiast jest pasek 2 wykonany z papieru i wklejony wewnątrz złożonej w

kształcie litery U zewnętrznej osłony 13 ze stosunkowo sztywnego materiału. Jak wynika z rysunku, posiada pasek kilka płaskich powierzchni, oznaczonych liczbami 8, 9, 10, 11 i 12. Z tych znajduje się powierzchnia 10 między dwoma szeregami otworów odcinków 6, 7, przez które przechodzą łebki po raz ostatni przy wyciąganiu zapalek; wskazana powierzchnia tworzy jedną boczną ściankę podłużnej, spłaszczonej i zamkniętej komory, zaopatrzoną w jedną lub kilka powierzchni do pocierania.

Według fig. 1 i 2 ta komora jest zamknięta, gdyż odcinek 8 jest przyklejony do odcinka 9. Według fig. 2 odcinek 8 jest przedłużony, zgięty dookoła łebków zapalek i połączony z odcinkami 10 i 12. W ten sposób znajdują się łebki zapalek między płaskimi ściankami kartonowymi i są zabezpieczone; ścianki te mogą służyć do umieszczania reklam. Według fig. 3 odcinek 8 jest wygięty w kierunku przeciwnym i przymocowany do ścianki 2, przechodzącej wzdłuż całego opakowania. Opisane opakowanie zawiera tylko jeden szereg, np. dziesięć zapalek, lecz, jak widać na fig. 5 i 6 można opakowanie wykonać łatwo na dwa szeregi zapalek. Opakowanie jest zgięte na rogach 3 i 4 i posiada wskutek tego wygląd książeczki.

Gdy opakowanie ma być wykonane z droższego lub specjalnego materiału, np. podklejonego lub szczególnie grubego kartonu, najlepiej wykonać wtedy wkładkę na zapalnik z tańszego i zwłaszcza cieńszego materiału, np. zwykłego papieru do pakowania. Na fig. 4 jest przedstawiony taki przykład wykonania opakowania na jeden szereg zapalek, a na fig. 7 — podobne opakowanie na dwa szeregi zapalek. Pasek na opakowanie jest zasadniczo wykonany tak samo, jak według fig. 1, lecz płaski odcinek 8 nie potrzeba sklejać z odcinkiem 9, lecz można go wykonać krótszym i połączyć z zewnętrzną osłoną. W osłonie

można, oczywiście, umieścić kilka połączonych ze sobą opakowań, które mogą być nieco przesunięte w kierunku poprzecznym lub podłużnym względem siebie, dzięki czemu poszczególne końce zapalek mogą być łatwiej uchwycone. Można również zapalnik w różnych szeregach ułożyć łebkami naprzemiennie i otoczyć je osłoną.

W różnych przykładach wykonania wygina się uprzednio powierzchnię do pocierania z odpowiedniej części paska, a potem nakłada masę zapalową, zapomocą smarowania lub natryskiwania, albo wręcz przykleja się oddzielnie paski pokryte taką masą. Masa zapalowa może być nakładana na jednej lub obydwóch ściankach komory, przyczem najlepiej zaopatrzyć odcinek z otworami w warstwę masy zapalowej.

Sposób użycia takiego opakowania według wynalazku jest prosty i objaśniony na fig. 4, która wskazuje jedną zapalnik wyciągniętą w kierunku strzałki tak daleko, że jej łebek znajduje się między ściankami 8 i 10, zaopatrzonemi w masę zapalową. Odległość między nimi jest zwykle nieco mniejsza od grubości łebka zapalnika, wskutek czego ścianki są wyginane nawewnątrz, gdy łebek przesuwa się między nimi. Wyginanie ścianek ograniczają poprzeczne ścianki z otworami, a im większy jest odstęp między nimi, tem większy jest nacisk ścianek 8 i 10 na łebek zapalnika. Aby łebek zapalnika prześlizgnął się szybko po powierzchniach do pocierania i przez otwór w ścianie poprzecznej 7, wytłacza się otwory w ścianie poprzecznej 6 nieco mniejsze, niż łebki zapalek. Wskutek tego zwięźnienia w celu wyciągnięcia zapalnika należy ją szarpnąć pomiędzy ściankami 8 i 10, zaopatrzonemi w masę zapalową.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Opakowanie do zapalek, posiadające wygięty pasek z szeregami otworów, w

których są umieszczone zapalki, pocierane przy wyciąganiu o powierzchnię zapalową, znamienne tem, że pasek materiału jest wygięty i sklejony, tworząc spłaszczoną komorę między górnym szeregiem otworów, przez który łebki zapalek przechodzą na ostatku podczas wyciągania, a następnym szeregiem otworów, przyczem wskazana komora posiada wewnętrzną szerokość mniejszą, niż grubość łebków zapalek, i tak małą długość, iż boczne jej ścianki wywierają przy wyciąganiu zapalki odpowiedni nacisk, prowadząc potarcie i samoczynne jej zapalenie.

2. Opakowanie według zastrz. 1, znamienne tem, że wierzch komory, przez którą zapalki przesuwają się naostatku, jest wygięty w kształcie litery U, której ramiona tworzą dwie boczne ścianki komory i są ze sobą sklejone pośrednio lub bezpośrednio.

3. Opakowanie według zastrz. 1 i 2, znamienne tem, że jedna boczna ścianka komory jest wydłużona, zawinięta dookoła łebków zapalek i sklejona z płaskimi częściami paska.

4. Opakowanie według zastrz. 1 — 3, znamienne tem, że jego pasek jest wygięty w kształcie litery S i zaopatrzony w trzy szeregi otworów, w których są umieszczone zapalki.

5. Opakowanie według zastrz. 1, znamienne tem, że długość spłaszczonej komory jest mniejsza, niż czterokrotna grubość łebka zapalki.

6. Opakowanie według zastrz. 1 — 5, znamienne tem, że w jego komorze znajduje się jeden lub kilka oddzielnych pasków zapłonnych.

7. Opakowanie według zastrz. 1, znamienne tem, że komora posiada górną ściankę pochyłą, zaopatrzoną w masę zapalową, nałożoną dookoła otworów.

8. Opakowanie według zastrz. 1, znamienne tem, że wygięty pasek z otworami do zapalek jest umieszczony w osłonie w kształcie litery U.

Aktiebolaget
Siefvert & Fornander.
Zastępca: Inż. F. Winnicki,
rzecznik patentowy.

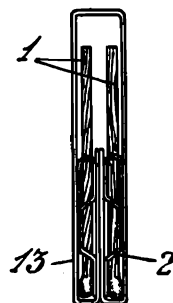
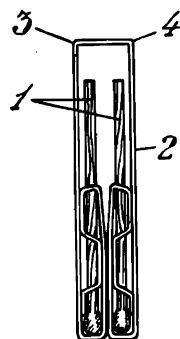
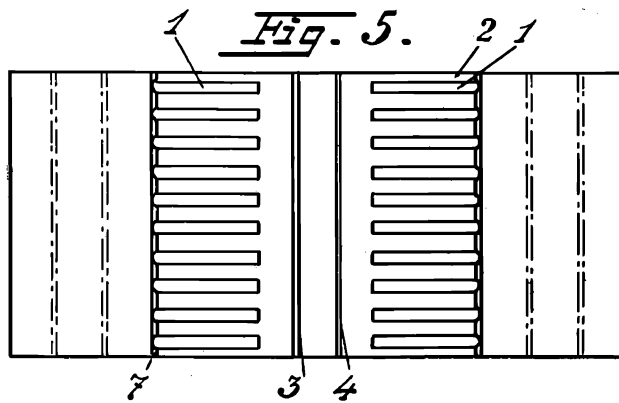
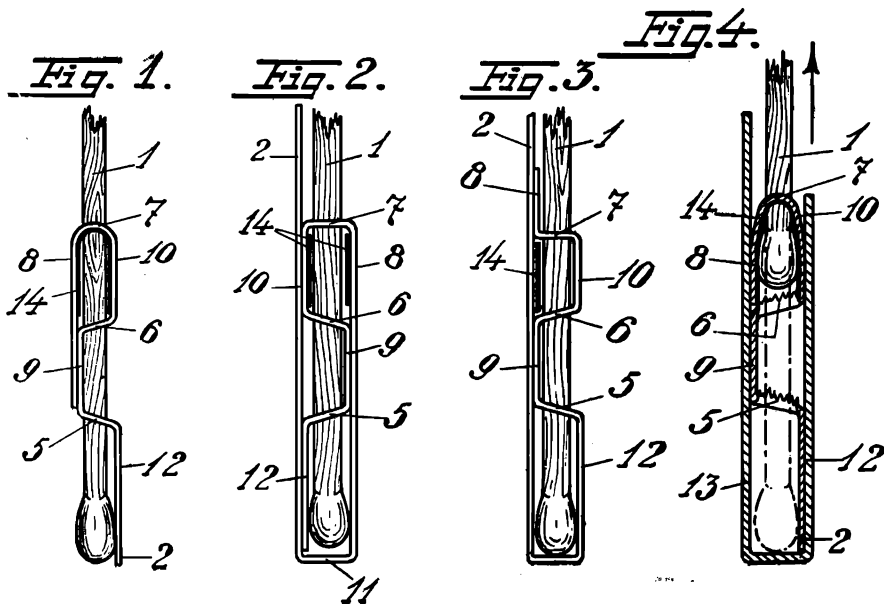

Fig. 6.

Fig. 7.